

Hoşgörü, sağlıklı insan davranışıdır. Hoşgörü sağlıklı insan hayatının, özüdür. Beşeri münasebetlerin temelidir.

Bugün her zamankinden daha fazla hoşgörüye ihtiyacımız olduğu aşikardır. Olumsuz birçok davranışın sebebi, yeterince hoşgörülü olamamaktır. Evde, trafikte, sokakta, okulda, işyerinde, kısaca insanın olduğu her yerde eğer hoşgörü yoksa orada bencillik, anlaşmazlık, güvensizlik, tartışma, kavga olumsuzluk adına her şeyi görebilmek mümkündür.

Eğitimli ya da eğitimsiz her insanda görülebilen bir eksiklik, hoşgörüsüzlük. Peki bunun sebebi nedir ? Neden tarih boyunca Yüce Milletimizin hasletlerinden olmuş bir davranış, bugün yeterince gösteremiyoruz. Bunun bir çok sebebi olabilir. Bunlardan kanaatimizce en önemlisi: insanın kendisi ile barışık olamamasıdır. İnsanımız, kendisine güvenmiyor, inanmıyor. Kendisini yeterince tanımıyor. En önemlisi kendisini sevmiyor, saygı duymuyor. Eğer insanın kendisine saygı ve sevgisi kalmamışsa, kendisi ile barışık olması da mümkün değildir.

Düşünün, en son ne zaman aynaya bakıp, kendinize gülümsediniz. Bu sabah kaç kişiye merhaba, günaydın ya da hayırlı sabahlar dediniz. Yoksa her gördüğünüz, tanıdığınız kişi için bu işte öyle biridir diye olumsuz mu düşündünüz? Ayıbını mı aradınız? Bu sabah trafikte içinizden kaç kişiye bir şeyler mırıldandınız. Kaç defa yardıma ihtiyacı olan insanları gördüğünüzde başınızı çevirdiniz. Okulda, sınıfta, sırada kaç kişiye kötü davrandınız. Arkadaşlarınızı, bencilliğinizden dolayı üzdünüz. Yönetici iseniz, idarenizdeki kaç insanı yeterince dinlemediğiniz için kırdınız. Yoksa siz sadece kendinizi mi düşünüyorsunuz? Hoşgörü bir vurdumduymazlık değildir. Hoşgörü görmezlikten gelmek hiç değildir. Hoşgörü kendini bilmektir. Hoşgörü haddini bilmektir. Hoşgörü haddini bilerek sürdürülen hayat biçimidir. Hoşgörü bir anlayıştır, anlayışlı olmanın adıdır, sevginin yoludur. Hataları düzeltebilmedir. Yoksa bana ne lazımcılık değildir. Anlayışın kendisidir. Hoşgörü, çağın getirdiği sorunların, aç gözlülüğün, doyumsuzluğun, sevgi yoksunluğunun, güvensizliğin çaresi olabilecek bir anlayış tarzıdır, insanın özüdür.

Görülen odur ki bugün insanımız kendisi ile barışık değil. Her gün, haberlere baktığınızda olayların bir çoğunun sebebinin hoşgörüsüzlükten kaynaklanıp kaynaklanmadığını bir düşünün. İnsan kendisi ile barışık olamadığı zaman, toplumda kendisi barışık olamıyor. Sonra da herkes bir başkasını suçluyor. Çünkü en kolay bu.

Hz. Mevlana: “ Ben insanların ayıplarını gören gözlerimi kör ettim. Sen de onlara benim gibi iyi gözle bak.” Diyor ve ekliyor.

“Bakın ! Toplumsal bunalımların, kavga ve dövüş ortamının tek ve en güçlü doğuş sebebi sevgi eksikliğidir. Bunun en doğru tedavi yolu ise sevgiyi aramak, yaşamak, uygulamaktır. Hoşgörülü olursanız seversiniz. Sevilirsiniz. Karar verirsiniz ve de bu yolda çalışırsanız her şeye ulaşırsınız!”

Hoşgörü ustası Hz.Mevlana, gibi Yunus Emre, Bektaş Veli, Karaca Sultan da insanları hoşgörüye davet etmişler ve yaşadıkları dönemde Anadolu’yu bir hoşgörü cennetine çevirmişlerdi. Ama bugün aynı Anadolu’da hoşgörü yerine daha çok hoşgörüsüzlük almış başını gidiyor.

Toplumda hoşgörüye dönüşün, hoşgörüü davranışa dönüştürmenin yolu, hoşgörünün yayılması, insanın sevgiyi yaşamasına, kendisine saygı duymasına, kendisi ile barışık olmasına

HOŞGÖRÜ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 28 Nisan 2024 06:07 - Son Güncelleme Pazar, 28 Nisan 2024 06:07

bağlıdır. Hoşgörünün bir hayat biçimine dönüştürülmesi gereklidir. Bunun için de, Hz. Mevlana ve diğer hoşgörü ustalarının peşinden daha fazla gitmek, onları daha fazla anlamaya çalışmak gereklidir.

Yazımızı hoşgörü ustalarının öğüdü ile bitirelim:

- “ Yıktığın varsa yapacaksın.

Ağlattığın varsa güldüreceksin.

Döktüğün varsa dolduracaksın.

Çıplakları giydirecek, açları doyuracak. Az halkı çok edeceksin.